

გაზეთი ღირს			
თვე	მან.	კ.	მან.
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცალკე ნომერი — ერთი შურნი

ოცმეორე

გაზეთის დასავალი და ყველა განხილვასა დასახელად უნდა მივმართოთ: თითონ რედაქციის ფურცლის ქვეა, მასტროვის სახელი, № 5, წერეთლის გამზარცულელ სარედაქციო კანცელარიას სათავად აწარმოებ. პანის სახელსა და სახელის ქვეაზე.

ღირსი განხილვასა: ჩვეულებრივ სტრიქონ რვა გაზეთი.

1877—1889

საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

1877—1889

რედაქციისაგან

მოვალეობა ჩვენს ხელის-მოწყობით, სოფლის მასწავლებელი ვარდა, — რომ ვისც მხოლოდ ხუთი მანათი აქვს წარმოდგენილი გაზეთის ფასად, დანარჩენი გამოგზავნონ პირველ მისამდე. ვინც ამ დრომდე არ გამოგზავნის დანარჩენს ფულს, გაზეთის გზავნა მოესპობა პირველ მისამდე.

გამკვე კომიტეტი გავესინის 1889 წ. გამოყენის ამათ აცხადებს, რომ განსრავსა აქვს ამლითს მსურველ გამოძიებლებს ადგილები ზაველითისისათვის როგორც თვით სუფავილებში, რომელიც განქრებულია გამოყენის მთავარ მუხრების წიჩ, ისე გამოყენის მიყენის სხვა ნაწილებშიც. გამოძიებელთა, რომელთაც განსრავსა აქვთ ადგილები დაიჭირონ ზაველითისი-ჭათვის, უნდა წარუდგინონ კომიტეტს თვით-თავისი განცხადება ანა უკუთხვის ზირველის იუნიისისა. ამასთანავე ერთად უნდა წარადგინონ ზაველითისის ფასადები და მოსწიებელი უნდა იყოს, ვის რამდენი მიწა ექირება.

აგრეთვე კომიტეტი იუწყებს, რომ გამოძიებლებს ზაველითისის ადგილებისათვის უნდა გადასადონ ერთი თუძინი თითო-ოთხ-კუთხის საქონსე, თუ სუფავი-ლებში დაიჭრენ ადგილს, და 2—5 მსხეთი, თუ სსვავს დაიჭრენ ადგილს. (3—1)

ტფილისი, 19 აპრილი

საფრანგეთის მართებლობა ძალიან სცდილობს დამაფლას და დრომდე არ გამოაქვეყნის უკვე-დავე. რაიცა ბედაუნებსა და იმის მომარტების საქმეს შეეხება. თვით პარიის გაზეთებიც, რომელთათვის დაფარული არა არის-რა, დადეს უფრონი არაინ რამე შეი-ტურბ ბუფანეტს საქმის შესახებ და ქვეყანას აუწყონ. საფრანგეთის მართებლობა უკვე-დავე დიდ-იფანს, რომ, რაც საბუთები და ქადავებები ადამიანის ბუფანეტს საქმეს შესახებ, დრომდე დამა-ფლას. ამიტომ უკვე-დავე შეუძლე-ბელია ვინმე დარბაზში შევი-დეს, სადაც ევ საბუთები და ქადავებები ინახება. სახლის ირ-ველიც და ეზოში ყარაულები სდგა-ნან, რომლებიც ანავის არ უშეშენ თვით დარბაზში, რამე სასწაულით რომ ვინმე შევიდეს დარბაზში, ვერაფერს იპოვის და ადამიანის, რადგანაც ყველა საბუთი, ქადავ-

და და ბარათი ერთს ვეებერთელა რეზინის შავიში ჩაგვიტელი და გასა-დები ამ შავისა ახარია მერდენს, თავჯდომარეს ცხრათა კომისი-სას, რომელსაც დაფადებული აქვს ბუფანეტს საქმე გამოიძიოს. ერთის სიტყვით, ბუფანეტს საქმე ცხრა-კვირტულშია მოქცეული და პარიის ეურნად-გაზეთობა სრუ-ლიად ედინათა შეიტყოს ნამდვი-ლი გარემობა ბუფანეტს საქმისა. ევ იდუმალობა საქმის ბერს აფა-ზარავებს საზოგადოებას და შეუ-რთობს და საბუთის იმეფვა იფიქ-რონ, რომ ბუფანეტ და იმის მო-მხრენი დიდნი დანაშაუნი არიან რესპუბლიკის წინაშე.

ჯერ-ჯერობით მხოლოდ ის-და იციან, თუ რა გვარი საბუთი და ქადავებები ამ შავიში დაფარუ-ლი, მაგრამ ნამდვილი შინაარსი ამ საბუთებისა არაინ იცის. აი რას მოგითხრობენ ამის შესახებ. მართებლობას ხელში ჩაგარდნიან სხვათა შორის შექადვი საბუთები: პოლიციის რაზმარტები ბუფანეტს და პრინც ყერბო ნაპოლიციის ურთიერთობისა და მიწერ-მოწერის შესახებ, აგრეთვე პოლიციის მოხსენება გრავი დელიანისა და პარიეტების გრავი ურთიერთობის შესახებ და მოსწიება იმის შესახებ, თუ რა საბუთებისა ჰქმნარბა და ბუფანეტს დასე დეპარტამენ-ტის ადსადგენად მართებლობის წინააღმდეგ. ამას გარდა სხვა ბე-ვრი საბუთებიც ჩაუვდება სხვები გამოძიებელს კომისიას.

თვით ბუფანეტე, როგორც მო-გვსენებათ, ბეფლის მართებლობა-ბამ იძულებული ვყო ინგლისს შეჭრისუნებობა დონდონში. რა-გორც სრას, ინგლისისათვის მი-ნცა და მინც სასიამოვნო არ არის ბუფანეტს სტუბობა. გაზეთი „Times“ ი ძალიან ჩაფიქრებულია, როცა გაუგია, რომ ბუფანეტე დონ-დონს მოდისო. გაზეთის აზრით, ბუფანეტს შეუძლიან დიდი უსიამო-ვნება მიყენოს ინგლისს, თუ ბუ-ფანეტს თავის საქმეზე ხელი არ აიძო. ინგლისს საბუთება არა აქვს ბუფანეტის მოიქცეს და ბუ-ფანეტს სთხოვას და ან უბრძა-ნოს ინგლისიდან წასვლით, რა-დვანაც ისეთი გარანი არ არის, რომლის ძალითაც შეეძლოს ვის-მე ადუკრადონს ინგლისში ცხრა-ვრება, სანამ დანაშაულობას საქ-მით არ ჩაიდენსო.

საფრანგეთის მართებლობა გი-დეც რომ სთხოვოს ინგლისს ბუ-ფანეტე განაძევე შენის საზღვრები-დანათა, ინგლისი მინც ვერ დაარ-დვეს ძირეულს კანონს სახელმწი-ფოსას.

ბუფანეტს მომხრეება უკვე-დავე ქადავებ იციან და ამიტომ იმედი აქვთ, რომ ბუფანეტე ინ-გლისშიც განაგრძობს თავის საქ-მეს და საფრანგეთის რესპუბლი-კის არ მოუშვებს. მინცა და მინც დადეს საფრანგეთში ყველა კარგად ჰქმნობას, რომ ბუფანეტს სახე-ლი მეტად გატენილი აქვს.

ველეტონი

სამსაზრულო ძორაწილი

ქალის გათხოვება შობლების ნე-ბითა ხდება: ვისაც მამა მითხოვებს ქალს, ისეც უნდა იმას გავეყოს. მზო-რად აკვან მიღე დანიშნევენ ბავშვებს — მომავალს ცოლ-ქარას ჯიშინი იჯა-ხი ჯიშინს ეძებს; უჯიშო გვარობა რომ გამოჩნდოი ვეყავი გამოიჯი-ვების ხეცსურთ ქალს არ მითხო-ვებს და უჯიშობით — დაიწუნებს „უთესლ-ჯილაგია!“ იტყვის ხეცსუ-რი. თუ უჯიშო გვარის ხეცსური გავეყა ცოლად ჯიშინ გვარის ქა-ლი, მაშინ ქალის ნათესავები მოიკე-ვენ „უთესლ-ჯილაგია“ შემბოლავს თენ „კახას დაუიღებენ“ — დაჯი-ჩიბენ იმას, ვინც სახში გაბატონებს ნათესავთაგანი ქალს, ან იმის ქმარს; ეს კახა იყოს იმის მკვდრისადა, ვინც შენ სახლი შემოიტრიახ, ან შენ ქმარი იმეყეთის, მაშინათვე თესლ-ჯილაგია, გამახვედ უსიჩქერილო ბავშვანაი! „ჯიშო ხეცსურთში ერთი-გვალს უფლებას შეადგენს. თავის თე-მიდამ არ შეუძლიან არც ქალს ამო-რჩევა ქმრისა და არც მამაკაცს ცოლისა, უსათურად ცოლ-ქმარნი სხვა-დასხვა სოფლისანი და თემისანი უნდა იყვნენ.

ხეცსური პირდაპირ ვერა სთხოვს,

უქველად „წინამძღვის“ შემწეობით უნდა დაიწყოს საქმე. „წინამძღვი“ იგივე მაქანკალია. იგი მოელაპარე-კება დაეადლებლბს საქმეზე ქალის ყმობლებს და თუ თანხმობა მიიღო, შეგატყობებს სანეფოს ყმობლებს. მა-შინ მამა ან მამა სანეფოსი (არასოდეს ნეფე თეთონ არ წავა) წაიღენ სა-პატარალოს ოჯახში, სადაც ორთვე მხარე მიილაპარაკებს ერთმანეთში. წინაპირედადე, მანამ ერთმანეთში საუბარს გაბამენ, ვაქის მხარე, ვინც იტყვენ, ეტყვის ქალის მამას: „თუ თქვენ ღირს იყვენთავ, გეკადრებთ-თავ. აქამდეც რომ დავსხელით სკამ-ზე, დიდ მაღლობად ვერათა, არა ვართავ თქვენს თესლ-ჯილაგისანი“. ქალის მამა მიუგებს პასუხად: „ჰლირ-ხართა თქვენის თესლ-ჯილაგისანი სკამზე დასასხობადაცა, სოფელში გასახელოდაცა, სამტროდაც, სამა-კეთოდაცა, ქალის მასაცხადაცა, ქალსაც მამსონდაც, ქალის პატარა-ნოცა, მაწინი მოიკეთი“ (ქალით). რაუც საქმე თანხმობით გათავდა, სანეფოს მხარე საპატარალოს ნიშნად მისცემს ერთს აბაზს.

დანიშნულს ხეცსური ერთს წილზე ადრე ვერ წიყვენას. „ქალის თხოვის“ დროს სანეფოს მხარემ უნდა მიტა-ნოს არა-ნაკლებ ოთხ თუნჯ არაყის საპატარალოს ოჯახში. საპატარალოს მამა დაიპატივებს იმით, ვინც თი-თონა შურს, და გაუქმანდობდა ამ

არყოთ. სადღეს მამა და მამიართ-მევენ სიდეფულოს სამ-ოთხს არ-შინს აალოანსა, ანუ წითელს ში-ლოს.

ჩვენ ხეცითა ესტკით, რომ თავის დანიშნულს ხეცსური ერთს წილზე ად-რე ვერ წიყვენასო. მზორად თხოუმტე წილცა შეიძლება იყენენ ერთმანეთ-ზე დანიშნულები ქალი და ვაჭი. მუ-რად ახალ წილცისად სამეფოსა, ან მამა მოვალეა „ოკითხოს“ სას-მე, ე. ი. უნდა მითათეს დღეენ — ერთი ტიკტორა ანავი და ერთი „მე-ლის-კვერა“. ბედის-კვერებს ახალ-წილს წინა-ღამეს ატხობს დიასახლი-ნი ყველა ოჯახში მყოფთათვის და საპატარალოსათვისცა, როგორც მო-მავლის ოჯახის წევრისათვის, ბე-დის-კვერა სულ თითონ საპატარა-ლოდ უნდა შევპოს, რადგან ბედის-კვერა მის ბედს შეიტყოს თავის ენა-ობაში, ნამცეცი არ უნდა გადად-ღოს და არც ვისმეც გაუზიაროს, რომ დესაც სასილოს მოყენის დრო მი-ცა, სანეფოს ოჯახობა ამოიჩინოს სოფლიდამ ორს „ენა-პირიანს“ კაცს, თუ ორი უცხო კაცი წავა საპა-ტარალო ოჯახში, თან წილდენ სასილოს და სამს ტყვარს წიყვენენ, ხარჯი სანეფოს ოჯახისა... სამეფო ტყვარი უნდა დაიქვას ერთი დილის-თვისა; მეორე იმ სოფლის, თემის სახისათვის, საიდანაც სასილოსა; მე-სამე ტყვარი პატარალოს მამას ხელ-

მზარი გაენათლებისა. ხელ-მზარის ნათლეა იმაში მდგამარტობს, რომ სამეფო — სადღესულოს, „ახალ-ყო-ფილი“ „დაამწყალობებენ“, ე. ი. შეადგებენ ღმრთისა და ხატების და საკლავს დაკველენ. სანეფოს მამა სისხლს მუტაში ჩაიყენებს და ხელტებზე უნდა გაიღებენ... ხატში „ხელ-მზარის ნათლის“ დროს საკი-ტობა ხევის-ბერი, რომელიც მსგავსად ჯვარისა გულზე, შუბლზე და მხრებზე წაუხოს სისხლსა „ხელ-მზარით გა-სანათლავს“ კაცს. სასილოს შშო-ბლები შეატყობენ სოფელს და ქალი და კაცი კომლზე უნდა გავეყოს მაყარად „დედუფალს“.

მაყრეთა თავისი საჯალი აქვს, მხოლოდ სასილოს ოჯახი გამოიკე-ნობს და გაატანს ორს ქალს: ერთს — ქალს და მეორეს — ვაჭებს. ეს ქალები, სადაც დაიხევენენ, იქ უნდა სჯამონ ვაჭში. სანეფოს ოჯა-ხი წინათვე გაგზავნის ორს კაცს, რომელნიც დედუფლას და ვაჭს და დალიევენენ სასილოს და მეორე ერ-თად მიიღენ ნეფის ოჯახში. დედამ-თილი პატარალოს მარჯვენა ხელით მარჯვენის დაუქვოს და სამეფო წილ-მა შემოატარებს კერის გარემოში, შემდეგ წიყვენას და ქალს ჩაბა-რებს. ნეფე დამალულია მგზობლისა, მარჯველები, ე. ი. ის კაცები, რომ-მელითა დედოფალი მოიყვანეს, მოს-

ახალი ამბავი

* ჩვენ მოგვიყვია ახლად დაბე-ლილი პატარა ქართული წიგნი, რომელსაც ეწოდება „რობერტ ოვენ“ (კაცის ხასითის გამაყვებელი), გამოცემული ნიუ-გვიჯურისაგან. წიგნის შემდგენელს-კი თავისი სახე-ლი და ავტორობა დედუფავს, ეტყობა მორტეობით მისულია, თუმცა წიგნის ბოლოში არის მოწერილი ორი ასო ზ. კ. ყარადაც მოქცეუ-ლია: ასეთს უღაზათო და უმარტო-ნაწიერს არ როგორ უნდა მოაწიროს კაცს თავისი სრული სახელი! დღის კაცის ცხოვრებისა და მოღვაწეობის აღწერისათვის-კი წაუფლიო ხელი ამ წიგნისათვის საღერეულ აშლოებს ვაე-ბატონს! კარგი იქნებოდა, რომ ამ საქმეშიც მორტეობით მოქცეული-ყო და ისეთს საფანს არ შეპოტენი-ბოდა, რომელსეულც ამისთანა მწერ-ლებს ხელი არ მოუწებებოდა. რა იმითი საქმეა ჯერ წარაწიებებისა, თუნდ სულ პატარაებისა, და მეორე ისიც რობერტ ოვენის შესახებ წინადადება ვერ წი-კითხათ ამ წიგნი, რომ არ შეგ-ზარით ავტორის უფეცრებამ, უკო-ლინობამ, საწყალის ქართულის ერის დაბრკობებამა და ჯერაკვამ. აი ამ ჯვარტის ნიშე შები: „... თვალთ-სა-ჩინოდა მატომ ვამბობთ, რომ ოვენის სამამობს ეს ქარანა ოვენს მატომ გა-დასცა, რადგანაც (?) იგი თავის მეუშე-ბისაგან ერთად მომზრებელი იყო და ზარლომაი ვარდებოდა...“ (გვ. 5)

მტნიან ნეფეს, მოიყვენენ და სათაე-ში დასწენ. ნეფე გაბუტულია, არა-ვის არ მიესამება.

— გამარჯვება ნეფიონო, — ტყვის თავის საფლის ხალხი.

— გავიანტოსთავი — იტყვის ინ-დაურეთი გაბატონი ნეფე და დაჯ-ღება ცალკე გვერდს „მარჯველები“ — ორი კაცი მოუღვდებინა. ქალის მაყ-რის ნეფეს მტრულის თვლით უტე-ქრიან.

სკოტოლოდ სამი ქებაი ლულია ნაღელარი, პირველს საღამოს პირე-ლი უღლიანთ კოლდ გაიხსნება ღიის საღიდებლად. საღიდებლობები პი-რეულად დაიღვეა დღისთა, მეორედ — შესანდამარი მკვდრებისა, მესამე სა-ღიდებლობა — ნეფე-ღელუფლისა: „ნეფე აღენგმელას ღელუფლად გაა-ხარის!“ დედუფალი დამალულია.

მარტო სანეფოს ოჯახს არ უყვის ქორწილი ხარჯს, იგი სასოფლო, სა-თემო ხდება. რომ ხარჯი შეიქმნე-ქონ მიქორწილებს, სოჯღლები სტუმ-რებს გაიწაწილებენ და გაიბატონებენ მეორე დღის. ყველა ოჯახი ამ დღი-სათვის მომზადებულია... ქალის მაყ-რები მეორე დღეს და ღამეს სოფელ-ში ბატონებენ ღობობს და მესამეს დღეს-კი მოიღვენ „მეკორწილებს“.

მეორე დღეს მეორე ლულიანი კო-ლი გაიხსნება ადგილობრვის ხატისა-თვის. მესამე დღეს გაიხსნება მესამე კოლი მიველებულითის. ყველანი

„...იყენენ იმისთანა კაცნიც, რომელნიც (აქ მუშა ხალხზე ლაპარაკობს ჩვენი ავტორი) თავიანთ სხეულის მოთხოვნილებასაც ისრულდებოდნენ, მაგრამ იგი არ წარმოადგენდა იმ გვარბუნებითი კანონების მხარეებით არმორალურს და მამაკაცობის ძალეებს, როგორცაც რიგი და წესია...“ (გვ. 6). ასე რომ გავგეფო, ყოველფურცელზედ ათსა და ოცს ამისთანა უფრო ქართულის ნიმუშებს ამოეწერდით, მაგრამ ესეც საკმაოდ ამხალის წიგნის ღირსებისამებრ დასაფასებლად. ეხლა ვაღიბო და ჰკითხეთ, რა გემაკი ჩასწავლობია ამისთანა კაცს გულში, რომ თავით უკადრისადაა დაღუნა-ე-კი ვერ უსწავლია, მარტოეი უზრი გასაგებდ ეერ გამოყოქვენსა და საქვეყნოდ ვამოდიხს, რომ ასწავლით ვისმე რამე, უმადღერია და სიკეთე შესძინოს, ღმერთო, უარესისაგან დაგვისენი ამაზე მეტი აღარა გვეთქმის-რა...

* * * ქართულთა შორის წერა-კითხვის განავრცობელთა საზოგადოებამ მთლიან ნება-ართუა მთავრებისაგან ლატარია-ალეგრიის გამართვისა და საზოგადოებრივ უკვე ემზადება წარსულ მავალითსამებრ წესლად გამართოს სიგინობა მუშაობაში ლატარია-ალეგრიით. ეს სიგინობა და ლატარია უკვე მისამდე იქნება, პირველი და მეორე გამართულ იქნა შარშან და შარშან-შარში.

* * * ტფილისის საეკლესიო პროკინების მთავრობა უკვე იღებს თხოვნებს ბავშვების მიხარების შესახებ პირველ კლასში. ეგზანციები დანიშნულია მისის 30 და 31-ს.

* * * დღეს, ამ თვისის 20, სამეურნეო საზოგადოების დარბაზში დანიშნულია სხდომა პირბუტუთა მფარველ საზოგადოების წევრთა.

* * * დღეს, ამ თვისის 20, ბანკის თეატრში სამეურნეო წარმოდგენა იქ-

ნება, წარმოადგენენ სამ-მოქმედობის დარბაზს „სამეურ“ და ვადეგულის „მხატვრები“.

* * * 18 ამ თვისის ტფილისის ფრანგულმა დასმა წარმოადგინა ფრანგული ოპერა „მილო“. ამ წარმოდგენაზე მთაველი დიდკაცობა დასწავრა და სხვათა შორის მთავარ-მართველი კაცისათა თავე. დონდუოკოკარასკოვი და მისი თანამეგობარი შეიერთებენ.

* * * გარბა: გარში ამ ხანად რამდენამდე ეკატატონს ფულის საზოგადოება მოეგინათ სრულებით ახალი ინიციატივი ხეობა. ეს ეკატატონები სიღამ-სიღამობით და ბევრჯერ დღი-სიღამად გამოდიან გარის რეისის გზის სადგურზედ, იცემ კონდუტორის ტანისამოსს, იხურვენ იმ ნაირსავე ქუდს, როგორც კონდუტორისა საჭურავი, და დაწვინან ხალხში. ვისაც შეატყობენ, რომ წასვლას აპირებს ან წვეთს, ან ქვეითს, მიღობ და ეუნებინან: ბოლოს ნუ იფიქრებ, ჩვენ წავყვანთ ნახევარ-ფასად, კონდუტორები ვართო და ფულს მაშინვე არბიფვენ. მატარებელი და-იხრისი, ტყუილი კონდუტორები იქარბიან და მოტყუებულნი ღარბობ კაცი არბინიან ზის ვფარში და უმარბიან, რომ ნახევარ ფასად მივდივართო. იმსაკი აღარ ვლის, როცა უტბად იქვრის კონდუტორი და კონდუტორი და თუ უნდა გადაეხანა ორი აბაზი, იძულებულია ოთხი აბაზი გადაიხადოს და საცა მანათი—ორი უნდა მოეითხოვოს. შერცხენა ხომ იკიდებს ხება.

* * * გარბადამე: რამდენჯერმე გამოეცხადებოდა გაზეთებში, რომ გარის ხურთო-მოძღვარს ერთი ჯელგა ძალღებო ჰყავს და ქუჩაში გამეღობ-გამეღობს, მერე უფრო ბავშვებს, მისევეებს არ აღმეფენ. ისე არ ვაგიოლის კაცი დიდს ქუჩაზე, რომ ერთი ორბრტრიალი არ წანოს ამ ძალღებსა და

სებურის ჩამატებულის სიტყვებით არის გაბლანდული... თეთრიან ღულელი (სოფლიან ხეცურეთში) ხევისებრი, ღრუნა ქისაბური, გამომიქტობა და სიტყვა, რომ მართალია, ჩვენი ეამის უმეტე არეულია. მიზეზად არევისა წყნდელი ღრუნა და მამაბო: ხეცურეთში ბოლოს დროს ერთი მიღველი დარჩენილა. მაშინ საქართველო თათრებს სკურიათ, ორბოკე წელიწადი ამ მიღველს განუშორებელია ხეცურეთში უტბორია და ისე დაბერებულა, რომ წვერი დაბლა მიწაზე უთრევიან. ორბოკის წლის განმავლობაში ცოლად-შვილი არ უნახავს. ბოლოს ამაზე მოუტანათ იმისთვის: საქართველოში დიდი არეუ-დარევა, თათრები უწყალოდ მზოცენ ქართველებს, თითონ ქართველებიც მოლატრებდნენ, მამა მამს აღარ ინდობს, შვილი მამასა. ამ ამბის გამიგონე, გერ სიბერისაგან დასუტბეულად, კუკუდამ შეცვლილა, წირავი-ლოკავი არეით უსრულდება და ხეისზბრებისათვისაც არეით ვადმოუცისა ეამის წირავი.*

აი თვით ეამის წირავი:
„...ღირსა სხნილობა, ჯვარისა კურთხელობა, კურთხეობაშიც უფალი, აწ და მართლ უსურთითი უსურზმენ. შავიყვარულ ჩვენ ყოველინი სანებს წმინდანს, ვაცხოვინა და გეკურთხინა. ვაგება და უსლობა, გვევდრება სული ჩვენი. მამაო ჩვენო, მოწყა-

ვამკლავებს შორის. ურიგო არ იქნება ამ გარემოებას ყურადღება მიაქციონ, თორემ შეიძლება წარმადლისთანა საქმე დატრიალდეს, როდესაც ასეთი ქუჩა-ქუჩა მამაწყალო ძალღობა ერთი ღარიბი კაცის შვილი იმსებრბოლა

* * * ართვინა: ჩვენს ეწინაშეს კიდევ ერთი უბედურება ეწყობა. რამდენსაც ამ გარემოებას ჩავუტყობთ, აღმოჩნდა, რომ ეს ახალი უბედურება ეწინაშეს რაღაცა ნაირი პატრონა ჰქონდა. ართვინის ნორმალური სკოლის მასწავლებლებმა, ბ-მა ინიციატივამ, შეგვიჩინა რამდენიმე ქუჩა, ვაგზუნა ტფილისს, სამეურნეო საზოგადოებაში, და სთხოვა, რომ ეს ქუჩა გამოიძიონ და იმის წინააღმდეგ რაიმე ღონე იღონონ. ეს მეტად საჭიროა, რადგანაც ჩვენი ეწინაშე უმისიოდ დაზარალებულია ნაციონალური, მიღებულია და სხვა ქუჩებისაგან. რამდენად მაინცა ეს ახალი ქო, ამას შემდეგი ამბავი გვიყვებენ: 1884 წელს აქართველის სკოლის ბაღში დარბაზი 400 ფთი. ამიოგან შარშან ნახევარზე მეტი დასიანებული აღმოჩნდა. ეწინაშეს პატრონები, რადგანაც სხვა არა ეწინაშეობდნენ, ამ ქუჩის ხელთ ავრეგებდნენ და მხოცდნენ. რასაკვირველია, ამ საშუალებით ჩვენ ვერას ვაგებდით, თუ სამეურნეო საზოგადოება არ მოგვეშველა

* * * ს. კონდალა (თელავის მახრ): ამ წარსულს დღესასწაულთან კონდალაში განეგრძობათ წარმოდგენის გამართვა და ამ წარმოდგენაზე ქართულის ლექსების წაკითხვა. ამისთანა საქმე პირველი იყო ჩვენში და ამითურა ხალხის წასახალისებლად წარმოდგენა უფასო იყო. წარმოდგენაზე იმდენი ხალხი დასწავრა, რომ სხვა დიდ დარბაზში ტევა არ იყო. წარმოდგენის სრულიად წესმორღი ჩაიბარა, თუ იმას არ გინავრებდნენ, რომ ერთმა კისის-ხეცელმა კაცმა, რომელიც

ლორა, რომელი ხარ ცათაშია, ვერც ქვეყანათაშია. მოგვიხმე და მოგვიტე პური ჩვენი არსობილია, ნუ შავგას და მანას ჩვენსა. ხატო, ხატო, მუცელეო, დღესა ამას სჯულისასა! შავსწირათა სხეგბლითა, ქებითა, მიხუფულიაობითა შეწინა, თვალნი მალსა აუბანა, თვალნი მალისა მისისა, ხოლო კაცთა სიხალღე დაბოღდვან ამაღლებულნი. კაცთა რა ეამ მასწავლებელნი, მდინარე ამარტანონთა, მაშინ ვაგებენ ძაღლი ცათანი. მოყანა შავარწმუნდებოდა, ცხოველი თესლი შეწინა, ცხოველი მაცხოვრებელია, შეწინა დღე და შეწინა ღამე, შეწინა დამაკისე ზნელი და ნათელი, შეწინა ეგ-კია არა, ყოველმა უფალობა მოგცა ღარიბიან. ხუთითა პურითა ხუთათიანს დადამე, ანისტოთა ერთითა ათს ორბმდინი აფსნო. უფალო, აკურთხე მართლი ესე სკანი—სკანარე წყალს ორბადე წყალი ღრინოდ გადასკელი. უფალო, აკურთხე თესლი ესე, რომ სანნი მანანნი, კრამნი ისტდეს პურსა სკანდეს მათ არა არ შერგინებოდეს (?), ტაბლასა მავათას, განარა წმინდასა. ზაღდადკარ, დაუფრო, არა სქამე ხორცი მისი, დასიხე სისხლი მისი. ქრისტიანობა მყოველია, პირველინი ჩქარა, ღობა ამ ცეცხლი. სერგებლია, ქრებლინი, მეურველისა მაქმედი უფალო ღმერთო, მოგვიბუნე დღესა ამას სჯულისასა. კურთხევა ცოცხლი-

წარმოდგენის წინაღ მეტად დასწავებოდა-წურუს, სიტყვით უსურატყურა მიაყენა საზოგადოებას. დასწავებოდა ხალხმა მეტად ისიამოვნა წარმოდგენითა და ლექსების მოსმენით. საზოგადოებამ აღგვიტევა, რომ შემდეგში ფასიც რომ დავეინაშროთ, დიდის სიამოვნებით მოვალთ წარმოდგენაში. მაღლობის ღირსნი არიან თავი, ზაქ. ა—ლი თავის სასლობით, თავი, დ. ა—ლი, ბ—ნი რ—ები და ბ—ნი გ—ე, რამდენსაც ხელი მოეგინათეს და მონაწილეობაც მიიღეს წარმოდგენაში. როგორც მოგახსენეთ, წარმოდგენა ჩვენში პირველი იყო, შემდეგში იმედია უფრო კარგად და მოზრუნებით გამოვითავთ და შეძლებისამებრ დავემარებთ რამდენსამე სასყუთო საქმეს.

დაბა ტ სოფელი

(მაწურალი ამბები)

თელავში. ქალაქის აღმოსავლეთ ნაწილში, ესრედ წოდებულ „ნაღიკრის“ პირში, არის ერთი ცალკე, თითქოს განგებ შეზღუდული, მშენებელი მომუშაურებული მაწია გარკვეულ ნედ მომუშაურებული მაწია გარკვეულ მომუშაურებული თვის აღდასიხარული, პატარა კაშპია ეკლესია ხალხის გადმოცემით, ეს ეკლესია ავემუღია ჩვენის დიდებულ მეფის თამარის ბიული და შეკეთებული გმირის გრეკლე პატარა კახის მიერ, რომელსაც თურმე უფუარ და ეს ეკლესია, სწორიდაც მოიღობა აქ სალოცავად და ფირქო მავრთობობა ხოლომე ამ მშენებლის გორაზე, საიდანაც ჩრდილო-აღმოსავლეთისაკენ ხელის-გულივითა სიანს „ცამდინ აბჯინელი“ აშენებულელი და თმა-ვათიერებული კაცისობის შიგე, იმის კალიბე ქვემოთელ-გალუწუნდელი, ათას გვარად დაფარავებული, ტაბლასავით სწორი აღაზნის ეელი და სამხრეთით ბოქრამა და შიელი ცეგ-გამობობა.

ეს ეკლესია ჯერ კიდევ მეციერი და მავარია, ხოლო სახურავზე რამდენიმე რიგი კრამბიტი აკლია. შიგნით რამდენიმე სწილა წილა გიორგის ხატი კანკელი შეწყვილია ძველის შესაბამისად მხატვრობით, რომელიც ტილოზე არის დახატული, ყველა ასახსნილ ზედ-წარწერით. მეტი ნაწილი ამ მხატვრობის დახატულია და ღმერთი-ღმირნიელი აღმანის ბოროტის ხელისაგან. შიგნით კედლები იე რამდენიმე ღმერთისა წარწერა და მხატვრობა აღარ ეტყობა, თუმცა მოუტებულების სიტყვით ეკლესია წინა მთლად მოხატული ყოფილა.

გასაკვირველია, რომ არაიენ გამოსჩენია ამ ეკლესიას არც ქრისტიანული სარწმუნოების მოყველი, არც ისტორიულის ნაშთისა, არც წმინდა ადგილისა, რომ შესტყვიდა გული და ის ოციოდე კრამბიტი, რომელიც სახურავზე აკლია, მიგნება, დაეჭედა, ამით ვაგვრჩინა ეს ისტორიული, ჯერ კიდევ მეციერი და მავარი, ეკლესია დარღვევისა და განადგურებისაგან და შემდეგ დაეცემა კარბი მავარის კლიტი, რომ ამით დატულიყო ის ძველი ხელოვნური მხატვრობა, რომელიც ისე განმირებული იყო და დღეს ათასნი ერთს ძღვის-და შეზღუდება კაცი საქართველოში...

სამუშაობა ავრეითე უყურადღებობა აქალის სასულიერო უწყების წარმომადგენლისა და განსაუტრებით იმ მუღელისა, რომელიც წელიწადში ერთხელაც მანინ არის ცოცხლებს ამ ეკლესიის დღესასწაულის დღეს—„სამეობას“ და იღებს მოგწმუნე ხალხისაგან მცირე შესაწირავს...

როგორც წვეთია ესთქობი, ამ ეკლესიის დღესასწაულის ხალხი „სამეობას“ აღდგომის მესამე დღეს და სახელწოდებაც „სამების ეკლესია“ მიუნიქებია ხალხსა, ამ დღეს რა-

აღგილობრივნი, ქალის მაცურები, მოიყრიან თავს ერთად. მეკარბილეს აქეს 40—60 კეცული დამზადებულია და თითო კეცულზე თითო ერბოიანი ჯამი სდგას, თითო კეცულს ერბოიანის ჯამითურთი დიდებამე ოროლოს, ან სასიამო კაცს და მოაყოლებენ ღოღს. ნაღმისა რომ ვაფალოდა, ქალის მაცურები შინ წაფლენ. ნეფის ნათესანნი ვააციდებენ მაცურებს და „მოკეთებს“ ფანდურის კერითა და სიღმრეთით. ნეფე-დღეფულა ერთად იმერ დაეწეობან. მფოთენ დღეს ნეფის ნათესავენი გაიბატონებენ დეფულა და შესაწყვარად აჩუქებენ: ზოგი თხას, ზოგი ბაჭყალს „საოთხიარ“. ერთის თვისის შემდეგ პატარალი ქანწულად ბრუნდება დღ-მამასთან — „მამასაში“, ერთს წილს რჩება მშობლებთან, მეორე მამა მისს მოუყვანს ქმარს და ხევის-ბერი (ხუცესი, დეკანოზი) ჯვარს დასწავრს.

ჯვარის-წირის დიდება, ანუ ლოკე არა „ეამის წირავი“. ეს ეამის წირავი ღირს-საკოდნელია, თუმცა არევე-დარეულია, ძნელად გასაგები და თვით ხევისბრისათვის ვაუტყობარ, —ღირს-საკოდნელია იმ მხრით, რომ იგი ამაკარად გვიჩვენებს, თუ რა მკიდრად ჰქონია ხეცურეთში ქრისტიანობას ფესვები ვადმოუცისა. ეამის წირავი შესდგება ეამიდან, სახარებლად, ქრისტიანულის ლოკევიდამ ამონაღოგჯალაგებისაგან, რომელიც თავი-

ლი, გეკურთხე მამა, ძემ, ჯვარმა წმიდამა. ეს სანნი სანთელი მასკარისანი, ტახარა, ეკლესია, შესა-ნატრელო, დღისისო, თუ რაი შეწს ქვედ მოიდა, ქადაგობა ქნაო, დასტურაობა ქნაო, სულნი ღმრთის შემავაპარანაო. ეგ სანნი სანთელინი მათებენ, უფალო, საკურთხევის შესწინა. პირველი სანთელი განბიღელ მხარბობელი, ეგ მეორე სანთელი—იგან ნათობილსა, ეგ მესამე სანთელი—მშობელი და მგალობელი. გეკურთხე მამა, ძემ, ჯვარმა და ღმრთობა ყოველმა. ეშპაკი იკელიდა, ხიაგი ცხოვრება ზეით გადავარდაო. ასრულდა წირვა ეამისა, წმიდისა იკობილითა. დღეს ვაღმარავებისა შეწინა.

ამ ოციკის ხევის-ბერი ან გარეთ და ან სახლში იტყვის და არა ეკლესიაში, რომელიც პირითე ევარებრა, თუმცა ეამის წირავი „ეკლესიას“ იხსენიებს. ბოლოს ამით ვაათიებს ჯვარის წირავს: „ხედიანნიმ იქმნებოთ, დავლთაინნიმ იქმნებოთ!“ —ო.

შლორე ეტლა ეტლივან ნება ცოცხლებს ქმარს ერთად დაწოლისა. ხეცურეთის წელიწადს ინახეს ცოლს, ადე-უხუჯელობანი. აუტრენეს და აღიანა, მღვრთის ემეწმინდა, ავიდეს მალა, ვაგახებდეს მღვრთისა პატარას აბრამისას. გეკურთხე მამა, ძემ, ჯვარმა და ღმრთობა ყოველმა. იგან მხრთოლოგი, მა თესლის მაცურთხე-

გორკიმიდიათა სოფელი იდგან, ისე მიუღო თელავი გაუზრეველ სარწმუნოების მიღის ამ ცკვლსაზე თაყვისსაცემდელად.

როგორც ყოველ წელიწადს, ისე წელსა, ჩვეულებისამებრ, 11 აპრილს დილის 7 საათიდან დაიწყო თემის მთავარ მლოცველმა ხალხმა, მაგრამ წარმოადგინა ისევ ისე ულოცველი უკანვე ბრუნდებოდნენ რადგანაც გზები აჭირული ხედილიდა. თუმცა უსსოვარ დროიდან გზებზე იყო, წრევედლად არაყის დაუშლია ზედ სიარული და დილის მთავრის მიხედვით ნიკოლოზის ძის სახან 1863 წ. ხელის-მოწერილ დატყობილების თელავის საქალაქო გეგმითაც ორი ქუჩა გადის ამ ცკვლის გასწვრივ, მაგრამ წელს-კი აღარც ერთზე აღარავე გააბარეს.

პირველი ქუჩა შუკრეს განგებ ამ დღეს ხარისხებითა და ძეგლებით თ. ა. გ. მიეკუთვნება. შიგნიდან ცენტრით იდგნენ მათივე მონასახურე ბიჭები და სთხოვდნენ მიწოდებულ მლოცვეთ, რომ ისევ უკანვე გაუზრეველდნენ მშვიდობიანად ხელი არ გზოვდნენ მშვიდობისათვის მიერ ან ცხელად ძეგ-ხარისხისათვის ხელოვნება შუგლიანა. ე. — მაქრა სულს წელს ქაცე-ცვლებით, ასე რომ ზედ ვადასტოვოს სასარაო არ არის, ცკვლსა სულ 100—150 საცემზე სტავს გარეთ ღობიდან და ამ აქვე ახლოს მისული მლოცვენი და მღვდლსაწაფულნი ბრუნდებოდნენ უკანვე, დაბრუნდნენ მომავალ მლოცვეთ ეზნებოდნენ, რომ „სალოცავად აღარავე უშეებნა.“ და ამ გვარად სადღესასწაულად მომზადებული ერთი უკანვე ბრუნდნენ.

დღევანდის მამა ხირსულიშვილის მეკალინობით აღვლილობით მთავრობის წინაშე მცირეს ხნობით გახსნილბენა 12 საათზე თ. დ. გ. ღობე, მაგრამ ეს ძლიერ გვიან იყო, რადგანაც მლოცვეთს ოცი და ორმოცი წელი უკვე წახული იყო შინსაქენ. მაგრამ რად მარტო ამ ორს გზაზე ელაპარაკობთ, მთელი ეს აღმოსავლეთის ნაწილი თელავის დატყობილია. ეს ვაღარადავებამქა ქალაქის მცხოვრებს, არა თუ ისე მიმოსავლელი გზა, არამედ თელავს რომ ერთად ერთი სამართალ-მადიდებელი სასულიერო საქს, ამის გზა ბნამა ე — შიგლიანა შექობა და თავისი ეზოკენ მიიგლო, წარსულს თთემში ერთს მიკვლავდეს მისეგნებდნენ და უფრობის გამო იმდენი ახეტილეს, რომ თ. რ. გ. შიგლის მხეტილეს კარგზე, რადგან ვასავლელი გზა აღარსად იყო, გვერდულად ი. ბ. — მისი მაშული ამოთხრილი დახედილ მთავრობანებისაგან, უკანვე წამოაგებეს ბაზრისაქენ და რამდენსამე ერისზედ მიაბარეს.

ამ ნაწილში შერობებიც კითვდება, მაგრამ შიგლიდან ერთმა ღმერთმა და უწყის სად და როგორც კითვდება: გზაში იდგმება, თუ გზიდან შიგლიდან. ამას არც აჭირბოროთ-მოძღვარი ამხდის. ცკვლსა შეუძლიან შიგლიანა შერობის გეგმა უწყებულის საუბრით და გზების-კივის სეხელა ამა. რამ ეს ასე, მე მოგისწავლავ აქ შიგლიანა ერთს ამავეს: წარსულის მართების უკანსაწილის რიცხვებში ხუროთ - მოძღვარი მარწეია ადგილობრივი ს. მ. — მა და სთხოვად მიუცა მისთვის შერობის გეგმა და ტყვემინა ნამდელი წერილი დაბ-

ტიკციულის გეგმით იმ გზისა, რომელიც იმ შერობასთან გაივლიდა, რომ შერობა გზაში არ მოსულიყო, ან ძლიერ გავით, ან ხუროთ-მოძღვარმა პრაკოფიევმა მიატანინა მამარის სამხარეთელადგან ქალაქის გეგმა, მეფის ჰომა, ბევრი იტოვებოდა, მაგრამ გზის მიწიცი ცერა ვიგორა, და როცა თავი მიაბეზრეს, გულახდით გამოტყდა:

— მე არ შემიძლიან ესთქვა დაბეჯითებით, სად არის გზა; აქ ახლოს-კი გამოდის, მაგრამ ორი-სამის საყენით იქით არის, თუ აქეთ, არ ეთიო.

— მაშ შენობის გეგმაც არ მინდა.

— როგორც გერგობს.

— მაინც როგორ მოვიტყუე, ეს შეუძლიან რომ იპოვოს ეს გზა?

— მიწის-მომოვლს.

— სად არის მიწის - მშომელი და ან როგორ უნდა მივმართო?

— ეგ არის ბნ მამარის უფროსის და ქალაქის წარმომადგენლების (დეპუტატების) მოვალეობა, მათ უნდა მისწრონ ტფილისში და იქიდან დაუყოვნებლივ გამოგზავნიან მიწის-მომოვლს თავის ხელსაწყოთი. მაშინ არა თუ ამ გზის პოვნა, არამედ რაც გაუტყუებული გზებით თელავისა, იმათი მიჯნების პოვნაც შეიძლება და გზებზეც გზებს დავსვავებო.

ზოგმა შეგარა შენობა, ბევრი კი ბნ აღმუტატებთან, მაგრამ აქამდე არავე იქის, რას ჰქვიპობენ როგორც მოხსენებულ თელავის აღმოსავლეთ ნაწილის გზების შესახებ, ისე მივალ თელავის დაბანჯებულ ქუჩების გამო.

შეყოფაურე

უცხნოეთი

ინტალინი. საბოლოოების მომხრენი, ანუ, როგორც მათ ეძახიან, ტორიები, ცოტა არ იყოს, დაღონებულან, რადგან უფლსის პრინცს გლადსტონის მხარე დაუჭირა ირლანდიის საქმეში. პრინცი უფლსისა დიდი ხანია გლადსტონს თანაუგებობდა და ახლი ირლანდიის შესახებაც იმისკენ გადავიდა მისი და, ქვირილი დღევალდი გერმანიისა ფიქტორია, ხომ სრულად არა მპალეს, რომ თანაუგებობას ირლანდიელს, ტორიებში გაერთიანდეს ხმა, რომ ვითომ ამ ზანეში პრინცი უფლსისა მისულა პარლამენტში და მოუწოდებდა პარლამენტის გაცნობა, მაგრამ იქ არ დახვდნენ მეთაური ირლანდიელთა დახსნა, პრინცს მიწიცი თავისი არ დაუშლია და ამ დღებში პარლამენტი და პრინცი გაიქცნენ ერთმანეთს ლაბუშერის სახლში.

გაზეთებიც სწორენ, რომ ახლა პარლამენტი უფილიან გაზეთ „Times“-ისათვის და აბრალბეს, რომ სახელის გატეხა უნდა და გავთეს და ამიტომ ცოლი დამწიბო. სამაგვიროდ გაზეთმა უნდა ვადასტოვოს ახი ათასი გირვანქა სტერლინგად, ანუ ერთი მილიონი მანეთი ჩემ სასარგებლოდ.

ირლანდიის ერის თემში, სახელდობრ ფლკარაკში, ძალიან დამწიბრებული საქმე ფეროტიკა და ლენდლორდებ შორის, ჯარიც-კი გაუზრევიან ფერმერების დასამშვიდებლად. პოლიციას და ჯარს ფერმერები ვაწუდენენ იმთა ფერმერობამ, მაგრამ აქ აბრალბენ ფერმერებს კვლავ ძალადობით და დ-

ქვიანთ თავიანთი ფერმები, შემდეგ ფერმერები ისევ ვაწუდენენ და 12 კაცი შეუტყვიან. მწკრიბობილი დეარის ციხეში წაუყვანილან დასახე-მირებლად. გზაზე ხალხი შეგრივოდა დიდის თანგებრობით მიჰქვიანია შეგრიბობით.

გერმანიის მთავრობა, როგორც იმის, აღარ აპირებს იმ კანონ-პროექტის წარადგენას, რომლითაც უნდადა შეეზღუდათ თავისუფლება კრებისა და მწკრიბობისა. უფრო აღ პრუსიის მთავრობას ამ საქმეში წინადადებდნენ გაუწიო არა მარტო ირლანდიისა დასმა, არამედ გერმანიის წერილობა სამეფობამცო.

გრავ ჰერბერტ ბისმარკის ყოფნას ინგლისში შედეგი მოჰყვა, რომ ვითომ გერმანია და ინგლისი მოიგუნდნენ პირად ერთმანეთში გარეშე პოლიტიკის შესახებო. ამ მორიგეების ძალით, თუ ენციკლამა გერმანიას ომი შეეზღუდა საფრანგეთთან, ინგლისი ელდებულ იქმნება და იცავს გერმანიის კოლონიებო. ხოლო გერმანია თავის მართი ტერიტორიებს დაეხმაროს ინგლისს, თუ ენციკლამა რუსეთმა ინგლისისკენ გაიწია და ეს გაეცნა საშიში შეიქმნა ინგლისისათვისო.

ამსტრინ-მწმბრნი. ამ ორ-თავიანს სახელმწიფოთმა, საცა ამის წინად იმობდა ვი-ვიგლანი ასევე ახალმა სამხედრო კანონ-პროექტმა, ჯარები სოლიდებისა უფრო მეტი ყოვიდა, ვიდრე აესტრიელ გერმანელებისა და ენციკლიებისა ერთად. მაგალითად, სამხედრო სტატისტიკამ ხანას, რომ გერმანელები ყოვიდნენ სულ 272,230 კაცი, ენციკლიები-კი 127,834, სულ 399,464 კაცი, ხოლო სლავი ანები ყოვიდნენ 430,000 კაცი. ამ სლავიანების რიცხვი არაან ჩათვლილი, რასაკვირველია, ყველა აესტრიელ სლავიანთა ტომისანი: ჩეხები, ხორვატები, სერბები, პოლშელები, გალიციის რუსები, რუმინები და სლოვაენები. ამათ გარდა ჩათვლილია მთი შორის არა - სლავიანთა ტომისა აესტრიის იტალიონი ჯარისკაცი, რიცხვით 15,669.

ინტალინი. იტალიის მთავრობის დიდგანდელი პოლიტიკა თითი იტალიელებსაც არ მოსწონთ. მეტლერე ამ ბოლოს დროს გაუფუტვარილდნენ კრისბის, ამ ოდესმე დიდს რევილი-უციონერსა და დემოკრატს, ცხლა ასე გატაცებულს ბისმარკითა და რიხისანი პოლიტიკით. მოხუცეს კრისბის გლადსტონი რჩენგატს უწოდებს და უყვირს, რად ვაღუტვამ ამ ცკვათ თავისი წინანდლის გზასო. მართლაც და ამისთანა ნორბის და ჯერ ლარბის ქვეყნისათვის რიხისანი პოლიტიკა დიდ და მახარებელიყო. რაც ძალიან ნე აქვს ქვეყნისა, სულ სახელმწიფო ხარჯს უნდება, ჯარის შეიოფ-იარაღებს, სინაგოგითა აგებებს და მოწყობას, ამაშეთი ლაშქრობას. ქვეყნამ ამის გამო ძირად ვაღარბებულა. სწავლა-განათლება ტაბათი მისი წინ, მწკრივობა იხვარება, შეიქმნებოდა სუსტად ისხვს ფრთებს. არამც თუ სამეცნიერო მწკრივობა და მოღვაწეობა, არამედ ბელეტრისტიკა, რომანების წერა-კერ სავსიოდ არ აჯოლოდებენ იტალიაში მწკრივობის გაზეთების ბეჭდვ უფრო სახიერა ი. უციუტისის რომანების მწკრივობა-ქალი

მიტოლდა სერაო იტლებული შეიქნა ამის გამო საკუთარი გაზეთი დაიარსებინა ნეაპოლში, როცა მისი იპოვდა კოლოდ ქონალისა. ვაზეთში მუშაობამ შეეძოკლა თავისუფალი დრო ნიციების მწკრივად და ცხლა ავერ ორი წელიწადი აღა-რაფერი სასურვალდობა ნაწერი აღარ უშუქებია ჩენის მწკრივობისათვისო, იმინიან იტალიელები. თუ ასეთს მიგომარებომაში არაან რომანების მწკრივობა, მეცნიერების მოყვარები უფრო უარესს ყოფნაში იმყოფებიან. ბევრი პროფესორია, რომ ოთხობისა და ასს თუმანზე მეტს ვერ იღებს წელიწადში ჯამაგირსო. სახელმწიფოსა და მიმდღს ევროპაში განამეფულს სწავლულს, შესანიშნავს ფისიხარის ლომბარდოს, ვიდრე თავისი თხზულებას დასწრდა: (გენიოსობა და მკუცა-შეშლილობა), შიგლიანა-სამოცი თუმანი ჯამაგირი ჰქონდა წელიწადში უნივერსიტეტის პრაფესორობისათვისო.

წერილი ამებო

საბრსეთის შაქს ნასრ-ედინს, რომელიც ევროპისაგან უნდა გაეშეზაროს, ჰარაქმა მივადან იქნისის ნსყვარმა სხადის სტალითი. სანსრეთის შაქი თითქმის ერთად-ერთი გვირგვინისანა, რომელიც ოფიციალურად დაქსრება ზარაფის მსოფლიო გამოფენას. ამის გამო ჰარაქმა განსაკუთრებულ მსახურს ატოო თურქში, რათა სანსრეთის შარაქს შეესაბამებინა ამით დაუქსრდეს. შაქის პეტეკსაგეგმად დაღს დაუსსაწაფეს დაგკამათენ ედასისა სსსსაფსა და „Hotel de Ville“-ში. აქნა აგრეთვე დაღებო ვართა, რადგან ჰარაქმა მთავრობას-სსსსოთა სსსსხე არ აქვს, ამის გამო შაქისათვის ჰარაფის შეგუღს დაღებს უნდა დაიქმნათ სსსსაფსა გამოფენისასო.

30 ჰარაფს გამსეტრანში, პრეზიდენტის გარდასმისსა განცხადებისას მერს, იღვანესსაწაფულებს თურქე შის წლდის მსწრეულებს მას შედგენ, რაც გამსეტრანის მთავრობა შესდგად დაწესდა. სახსა შეგარებას კვედესაშე, რათა მაღლობა გადაეხადოს უფსად კურთსევისა, მინიჭებულას თავისუფლებას და ქვეყნის მშეობამანობისათვის. შედგენ უნდა გამსეტრანს საყვარესო ხადე, რომელიც-კი მოდისსე ყოვიდა ამერებს, ან ევროპაში. ეს აბა ეამართული ენება ნიუ-იორკის საბაგრო-თავტო. ბალხედ დაქსრებას შრესი-თავტო გარდასმისა, რაც-მეწიადესტო ბორტონი, გამსეტრანის მთავრობას წარმომადგენლებად ყვედა შტატის გაუჭრანს სრულად, ასე რომ სულ 7,000—10,000 სრულად სხსსსხე უნდა მოაგროს თან-გა. ბალსათვის 100,000 დოლარა გადადებულა, ეჭვიან რომ 32 წელიად ქადა და კრე გადადოს თანსაშეეს და ეს მოათამაშენა შინამამაჯანია იმქვიან-ს იმ მოგვეკეთათ, რომელიც, შეერ-თუხედ შტატებისა განსათავსებულების დროს, ამ სის წადის წინად, გამართულს ბალსა შეეჭვიანათ.

იტალიაში, ამ მწკრივობეულებს სსმომოდში, ისე ჩქარად და სრულად იდასინის მოღვაწეობა მსწრეს-კი ვინარს გაუჭრენ თურქე. მაგალითობრ, მტკრივი ვაოსტონ დამონტრეუდტორია, რომელიც ამ უამდ ქადაგებს სან-გარდოში, კონსტანსოპოლისაგან, ყოველს წუთს 190—200 სიტყვას წარმოსთქვამს, ასე რომ ამ საქმეში მსწრეი ვაოსტონი უკანდასტოვებს მსწრეობის მინისტრად ნაწიფივს ბნს ებამდადის, რომელიც, ორთა შუა რიცხვით, ყოველს წუთს 150 სიტყვას წარმოსთქვამს. რომელიც, ორთა შუა რიცხვით, ყოველს წუთს 150 სიტყვას წარმოსთქვამს. რომელიც, ორთა შუა რიცხვით, ყოველს წუთს 150 სიტყვას წარმოსთქვამს.

წარმოსთქვამს, ასე რომ ამ საქმეში მსწრეი ვაოსტონი უკანდასტოვებს მსწრეობის მინისტრად ნაწიფივს ბნს ებამდადის, რომელიც, ორთა შუა რიცხვით, ყოველს წუთს 150 სიტყვას წარმოსთქვამს. რომელიც, ორთა შუა რიცხვით, ყოველს წუთს 150 სიტყვას წარმოსთქვამს. რომელიც, ორთა შუა რიცხვით, ყოველს წუთს 150 სიტყვას წარმოსთქვამს.

გერმანიის მოსუე პოეტს, შიარ-გემსელს უშუქისას და ღვარამტრეისას, ფრადრას ბოდენშტედტს, დაუჭირა და ბერდამის უნდა გამოსტყოს თურქე ორი თუმანი ჯამაგირი ჰქონდა წელიწადში უნივერსიტეტის პრაფესორობისათვისო.

გასართობი

ამის წინად ლაბარკი ჩამოყვანილ პარიზის პირველ დღის ხუმრობის შესახებ. აი ედგ ერთი მაგალითი 1 პარიზის ხუმრობისა, რომელიც მიუღწევს გერმანელებს ჩაუდნით ამ წელს: გაცრეხული ამხანაგი ამ გერმანელებს დღევანდელ ცოლად თურქე მამოღებისაგან წერილს და ფულს. გაცრეხის ეს ამბავი ამხანაგებმა, შეხანდეს ფაღია უწყება ფისტიკად და ზრუდა სტალიზად დაღდეს. ყანებელმა ციხე მოჭრა აფალი, გუხნარად, წვიდა მანეცე ფისტიკაში და წარადგინა მისეფს ფულის მისაღებად. წარმოადგინო იმის გაცრეხა: მოხელე უმსახურე თურქე, რომ ეს უწყება ფაღია და უნდა დაპატრონდეს ექმნა, ვიარაც ფაღიას უწყებას შეეცდნენ! და ბარალაც მამნეე პოლიციე მოიწიეს და ახლავდნენ ციხე დაე-პატრონეს. ამას შეეცდა ყანეფილს ციხე წყნება მამართლებს და საპატრონოში გატყვევდეს. მთელი დღე საბარალა ციხე სულ უბრალოდ დამწვეველი იყო. შიგლიანა ბოლოს მოეღწეა მოსტყვეობა პარლამენტისა და გერმანელებს, რომ ჩვენ ეგუბნებოთ ამხანაგს პირველ პარლამენტის გამო.

გერმანული შიგლიანა უმსახურეობა, განა, მისეცვლილი, თუ შენ იტყვი?.

აი ამ მორე ამხანაგი ხუმრობისა არა ატყვიან-არ, თუმცა-კი პირველად, ხუმრობის წარმოდებულე უფრო სასულიერო და დიმიდის მიმდრეობა.

გარაშეს ახლი, ერთს სამხარო ქალაქში, მშვიდობიანად სტეოგურდნენ ერთი ექმნი და ერთიც ავითავის პარტიონს ცოლითაერთო. ექმნამა ძალიან მოუწონა ავითავის პარტიონის ცოლი და ამ დღეა-ცემცე თავის მხრიო რომელიც ძალიან მოუწონს, მე დამაიყო. ახლა ექმნის ცოლი და დროამ დასაყოლილებულია. ამ მხრიოც გარდაც სწავს ექმნის ცოლამ თავისი ქმრის უსამოებება არ მოიხდინა და შეათავიქეს ცოლად ყოფნა ირჩია სულ ამართობას. დაიწიეს ექმნამა და შეათავიქეს განკურნებისათვის მზადება, ატყვიან, ითუ ექმნის ავითავის იზრად-იზრად და სწავს დაშობა მოუყვანს ცოლედ. ორთაგან ერთმანეთს მამოღების მიუღწევლობადად, აბრალბენ იდე-დად მიიღეს წესა-როცა განკურნებისა და

მიმოსვლა რეინის გზის

ბათუმს და ტყვილის შუა

Table with columns for stations (სტანციები) and distances (მილის). Rows include Tbilisi (ტფილისი), Batumi (ბათუმი), and various intermediate stops like Gori (გორი) and Poti (პოტი).

Table with columns for stations and distances. Rows include Poti (პოტი), Gori (გორი), and other stations along the route.

დეკემბერი

19 პირელი

პმბრპაზრში, გამოცხადებულია სა- ელმწიფო საბჭოს დადგენილება, რომ უსკოვლებს, რომლებიც მე- ეცდებოდნენ მიიღებნენ მამულებს რუ- სეთში, ბაჟი უნდა გადახდეს, რომ- გორკო რუსეთის ქვეშევრდამებს.

სტოკოლში. მორე პალატამ დაადგინა მოსთხოვოს მართებლობის ისეთი კანონ-პროექტი, რომლითაც აღკვეთილი უნდა იქნას მარგარი- ნის კეთება და უსკოვითდგან შემო- ტანა.

მწა. გუშინ იენისა და პრაგის არხების კოპისთა თანადსწრებით დაიწყო კა- თოლიკეთა კრება, რომელზედაც დაე- სწრნენ ნუსცი გლობერტი, თითქმის ყველა ავსტრიელი ეპისკოპოზი და დიდ-კაცობის წარმომადგენელი. კრე- ბის თავმჯდომარეთ იარჩიეს გრაფი ზლომე, კრებამ დადგინა გუგუზაუ- ნოს პაპს მილოციის დეკრეტი; ამ დე- კრეტში კრება აცხადებს შემდეგს: იგი თანახმა არ არის იმისა, რომ პაპს ჩამოართვოს ტერიტორიული უფ- ლება და კრებას სურს, რომ პაპს მიენიჭოს ხელმწიფოთა უფლებათა.

მწა. გუშინ იენისა და პრაგის არხების კოპისთა თანადსწრებით დაიწყო კა- თოლიკეთა კრება, რომელზედაც დაე- სწრნენ ნუსცი გლობერტი, თითქმის ყველა ავსტრიელი ეპისკოპოზი და დიდ-კაცობის წარმომადგენელი. კრე- ბის თავმჯდომარეთ იარჩიეს გრაფი ზლომე, კრებამ დადგინა გუგუზაუ- ნოს პაპს მილოციის დეკრეტი; ამ დე- კრეტში კრება აცხადებს შემდეგს: იგი თანახმა არ არის იმისა, რომ პაპს ჩამოართვოს ტერიტორიული უფ- ლება და კრებას სურს, რომ პაპს მიენიჭოს ხელმწიფოთა უფლებათა.

Table with columns for months (თვე) and years (წელი). Rows include months like January (იანვარი), February (თებერვალი), etc., and years like 1889.

ქუთაისიდან გადის როინს შუადღის 12 საათსა და 7 წამზედ და სა- ლამოზედ 5 საათსა და 50 წამზედ.

რაიონიდან ქუთაისს მიდის ნაშუადღის 1 საათსა და 12 წამზედ და საღამოს 6 საათსა და 5 წამზედ.

Table with columns for stations and distances. Rows include Batumi (ბათუმი), Poti (პოტი), Gori (გორი), and other stations.

ბანსხადგებიანი

Advertisement for 'სიჭაბუკის ცოლი' (The Wife of the Little Boy) by O. Asperger. Includes text about the book and contact information for the publisher.

დებიტად და ისეიდება ჩარეგანის მაღაზიაში

როგორც მოკენი.

ფასი 15 კაპ.

საკომლიტომო და სალიბერატორო გაზეთი

„ივერია“

1889 წ. 1-ს იანვრიდან გამოვა ყოველ-დღე გარდა ი- დეკემბრის, რომელიც უნდა დასდგენ კვირა-საქმებს.

Table with columns for months and days. Rows include months like January (იანვარი), February (თებერვალი), etc., and days of the month.

სახლარ-გარეთ დაბარებული ვიზიტები 17 მან. მიუღიეს წლით.

სოფლის მასწავლებელთ „ივერია“ მიუღიეს წლით დღემოდან 8 მან.

ტფილისის გარე მისთვის უნდა დააბაროს გაზეთი შემდეგისა: ტიფლის. Въ редакцію газеты „ИВЕРІЯ“.

თუ ტფილისში დაკეთილი გაზეთი ტფილისის გარეშე აღრეს- ზედ შესცვლია ენებ, უნდა წარმოადგინოს რედაქციაში ერთი მან- თი; სხვა ყოველის აღრესის შემთხვევაში — 40 კაპ.

თუ თიფის განმელობაში დაიკეთა ენებზე გაზეთი არა მიუღიეს წლით, იმას მხოლოდ შემდეგის თიფის პირველ დღემოდან გაეგზავნე- ბა, განსხვავებით მიიღებან გაზეთის რედაქციაში.

მასი ბანსხადგების დაგეგმვისათვის: ა) მთლიან გერეულად თითოჯერ სტრატეგია 8 კაპ., პარეფორე—16 კაპ. ბ) სრულად უგანსეხად გერეულად 30 მანათი, მხოლოდ პირველი გერე- დი—60 მანათი. რედაქცია სტრატეგისა გამოაჩვენებებს იმის გუგუ- ბასზე, რამდენს ადგასდგ დაქვერს 25 ასო გაზეთის ტექსტისა.

ხელ-ნაწერი და სხვაგვარი დანიშნული წერილები (კორესპონდენტების) რედაქ- ციის სანაღმასად უნდა გამოგზავნოს. მიღებული ხელ-ნაწერები, ანუ სხვაგვარი წერილები, თუ სხვაგვარი მოთხოვნა, ან შემოკლებული, ან უსწორებულ იქნება, არ- დასახებდეს ხელ-ნაწერებს, თუ ერთს თიფის განმელობაში პტრონებამ არ მიიღიეს, მერე რედაქცია ვეღარ მოსწრებ.

არა-განს მიწერ-მოწერას არ დასახებდეს ხელ-ნაწერების და წერილების შესახებ რედაქცია არა განსრულებს.

პირდაპირ მიღებარეგებისათვის რედაქცია თავისუფლ იქნება ყოველ დღე, კვირა-საქმების გარდა, პირველ საათიდან სამს საათამდე და საღამომოდ 7-დან 8 საათამდე.

რედაქცია იმყოფება: ფრეილინის ქუჩაზე, ბასტამოვის სახლში, № 5.

დედა ენა და ბუნების კარი

სახლარ-გარეთ დაბარებული ვიზიტები 17 მან. მიუღიეს წლით.

სოფლის მასწავლებელთ „ივერია“ მიუღიეს წლით დღემოდან 8 მან.

ტფილისის გარე მისთვის უნდა დააბაროს გაზეთი შემდეგისა: ტიფლის. Въ редакцію газеты „ИВЕРІЯ“.

თუ ტფილისში დაკეთილი გაზეთი ტფილისის გარეშე აღრეს- ზედ შესცვლია ენებ, უნდა წარმოადგინოს რედაქციაში ერთი მან- თი; სხვა ყოველის აღრესის შემთხვევაში — 40 კაპ.

თუ თიფის განმელობაში დაიკეთა ენებზე გაზეთი არა მიუღიეს წლით, იმას მხოლოდ შემდეგის თიფის პირველ დღემოდან გაეგზავნე- ბა, განსხვავებით მიიღებან გაზეთის რედაქციაში.